

handlingsplan at forsøge at bygge en bro – og vi vil ikke bare forsøge på det, vi vil gøre det – over de forståelseskløfter, der muligvis kan være mellem arkitekterne og handicaporganisationerne. Og i den forbindelse vil vi indbyde organisationerne og arkitekterne til en konkret konference om det, for de broer skal simpelt hen bygges.

Men med hensyn til arkitekterne må jeg sige, at sådan som jeg faktisk har oplevet det her i weekenden, hvor min kollega kulturministeren og jeg også havde en konference med dem, er de faktisk generelt meget optaget af, at handicap og tilgængelighed er noget, der også udgør en faglig udfordring for dem. Og det er noget af det, som vi ministre og selvfølgelig også regeringen som sådan skal understøtte, og det skal også understøttes i deres uddannelse og deres efteruddannelse. Men jeg oplever altså ikke, at der er en meget voldsom kløft dér, men måske nok, at der er en mindre forståelseskluft i dette øjeblik, og den må vi have udjævnet.

Til hr. Flemming Kofod-Svendsen vil jeg sige, at jeg gerne vil følge de to opfordringer, som kom fra Kristeligt Folkeparti, nemlig om, at det her skal følges op, og at handicappolitik ikke skal stå alene som noget helt særligt, som vi kommer til nederst på dagsordenen, men i virkeligheden er en meget vigtig og integreret del af den samlede politik, hvad enten det gælder boligpolitik, uddannelsespolitik, kulturpolitik, trafikpolitik, eller hvad det nu måtte være.

Så tak for tilslutningen til redegørelsens signaler om, hvor det er, vi skal sætte ind. For vi står over for en forpligtende opgave, og det er et sejt træk, og vi skal have alle med, hvad enten det drejer sig om kommunale myndigheder eller private aktører såsom bygherrer og arkitekter osv. eller uddannelsesinstitutioner.

Og så står vi altså konkret med en mere konsekvent retshåndhævelse af handicapkravene, større bødestrafte og dispensationer, som ikke skal gives med løs hånd, men hvor grundlaget for dispensationerne klart skal præciseres. Og vi står over for, at vi skal have etableret en konference, som bygger bro mellem arkitekter og bygherrer. Og vi står over for – og det ser jeg meget frem til – at tilgængelighedsstandarderne skal bygges ind i bygningsreglementet og dermed gøre bygningsreglementet til et mere sikkert grundlag for de visioner, som regeringen har.

Sluttelig vil jeg sige: Det er blevet sagt flere gange i debatten her, at alle skal være med, og

den bemærkning vil jeg tilslutte mig, for jeg tror, vores samfund bliver rigere, mere menneskeligt og mere mangfoldigt, hvis alle kan være med, hvad enten man er i stand til at bevæge sig rask og hurtigt hen ad fortovet eller man har nogle problemer med sit fysiske handicap, som denne redegørelse jo først og fremmest handler om, men der kan jo også være andre handicap, som det er lige så nødvendigt at få taget op og få kigget på.

Så tak for tilslutningen og tak for de mange gode og venlige bemærkninger undervejs!

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Forhandling om redegørelse nr. R 3: Socialministerens redegørelse af 20. oktober 1998 om den handicappolitiske udvikling 1997/1998.

(Redegørelsen anmeldt 20/10 98. Redegørelsen givet 20/10 98. Meddelelse om forhandling 20/10 98).

Forhandling

Karen J. Klint (S):

Jeg vil starte med at takke socialministeren for redegørelsen om den handicappolitiske udvikling i 1997-98. Redegørelsen sammenfatter på en god og overskuelig måde de aktiviteter og initiativer til fremme af ligestilling og ligebehandling af handicappede medborgere, der er igangsat i de forskellige ministerområder i overensstemmelse med Folketingets tidligere beslutning fra april 1993.

Dengang havde regeringen en anden farve, men kendetegnende for dansk handicappolitik dengang som nu er, at der altid er en meget bred tværpolitisk opbakning både omkring den overordnede udvikling og andre forbedringer af de handicappedes muligheder for øget livskvalitet og øget integration i vores samfund.

Der kan være uenighed om midlerne til at opnå målene og om tempoet og ikke mindst om økonomien hertil, men der er faktisk stor enighed om, at udvikling af tilbud og muligheder er en fælles proces, hvor der skal samarbejdes tæt med de konkrete brugere og deres organisatio-